

Ā ESTILETĀ• CHLĀ•PEK

ĀšterĀ½, 13 kvĀten 2014

No totok, uteklo to. Je mi šest a pĀjdu do školy. Mám sice na aktovku ještĀ malá záda, ale to se poddá. Prý. ĀíkĀ ta ĀenskĀ, co s ní bydlím. JĀ teda bydlím se dvĀma. Jedna je velká, má trochu velký zadek, a kdyĀ¾ ji na to upozorním, tak mĀ opravuje, Āe tohle se Āenským neĀmíkĀ.

To fakt nechĀpu proĀ. PlĀcĀm ji po nĀm a ĀmíkĀm: „Máš hezký, ale trochu tlustý zadeĀek.“ DoufĀm, Āe tak je to sprĀvnĀ. Pak bydlím ještĀ s jednou. Ta ho nemá ĀĀdný, ale zato má pusu jako kulomet. VĀbec ty dvĀ Āenské obĀas pĀedvĀdí pĀkné drama. ĀíkĀm si, Āe to mají opravdu dobĀme secviĀené. NapĀed je Āi druhĀ, pak jedna prĀskne dveĀmi a ta druhĀ za ní letí. Pak za sebou prĀskne dveĀmi i ta druhĀ a pak ještĀ jednou a je vymalovĀno.

Starši bratr, co s ním bydlím taky, nad tĀm kroutí jen hlavou, trochu podkuĀuje tĀ starši Āenské, ale chĀ ho. Je dobré to s nĀm mít urovnĀné. DokĀĀe být taky jako kulomet. Pokud tĀ jedné, co nemá zadek, ještĀ zadek naroste, budou skoro k nerozeznĀní. Máme ještĀ psa. Velikého. Je sice mladši neĀĀ jĀ, ale vĀhovĀ na nĀj nemĀm. Je to kĀmoš. Honíme se po zahradĀ, bere mi klacky a kouše mĀ do zadku. Prý si jen hraje, ale my se ve školce taky nekoušeme do zadku a hrajeme si. ĀenskĀ se ho snaĀĀi trochu vychovat. Sice u nĀs se jí to moc nepovedlo, ale tĀeba to se psem bude lepši. Jinak jsem v ĀivotĀ docela spokojený. Sice ti starši sourozenci mĀ prudí s nĀjakým vyklízením pĀiborĀ z myĀky, uklízením si špinavého prĀdla do špíny atd., ale takový hnus, jako je nasklĀdĀní špinavého nĀdobí do myĀky, je zatím poĀĀd jejich práce.

Docela si je u toho uĀívĀm. To mají za to, jak se mĀ snaĀĀili, coby malĀ plínkatĀ robĀ, vykazovat z jejich pokojíĀku, kdyĀ¾ jsem jim dĀlal poĀĀdek ve skĀĀních. Hraju fotbal a rád bych i hokej a florbal. DoufĀm, Āe mĀ nikdo nebude nutit takových kravin. jako je hraní na housle nebo malovĀní. Fuj. Maminka mi obĀas zpívĀ takovou praštĀnou písníĀku – místo mozku míĀek, místo mozku puk… NechĀpu, co tĀm myslí a je mi to jedno. Hokej je na tĀetiny a jĀ do tĀmí zvlĀdnu. HeĀ.

Jsem velký srdcĀĀ. KdyĀ¾ to naposledy Zlín nĀdal KometĀ Brno, byl jsem šĀĀstný jak jeden zĀpas sice chlapci projeli a jĀ jsem kvĀli tomu byl ve velikĀ nepohodĀ, ale nakonec jsem jim to odpustil. VĀhra byla o to sladši, kdyĀ¾ jsem finĀlní zĀpas sledoval u babiĀky v BrnĀ. Umím lyĀovat a jezdit na vleku, taky na NedĀvno jsem dokonce potopil ve vanĀ hlavu, ale na ĀĀdnĀ velké plavĀní to zatím nevidím. Nejsou tam branky ani hokejka, takĀe nuda, nuda. Rád chodím v noci za tou svojí Āenskou. Má velikou postel, tak aby v ní nebyla sama. Trochu se k ní pĀĀitilím a dĀsnĀ sny o Woldemortovi jsou pryĀ. Taky to s nĀ docela slušnĀ koulím. KdyĀ¾ jí ĀĀeknĀ „Maminko, ty jsi ta nejlepši matka na svĀtĀ“, skoro si cvrnkne. Fakt, nekecĀm. Ale abych se jen nekasal. Ona to se mnou koulí taky docela slušnĀ. Sedím jí na klínĀ a ona mĀ pusinkuje a ĀmíkĀ, Āe jsem jediný mĀ jejího Āivota. DoufĀm, Āe si v budoucnu nestĀĀihnu nĀjaký vĀĀivný oidipĀĀ a taky doufĀm, Āe aĀĀ uĀĀ nebu si najít nĀjaký mladši model, který se ke mnĀ postaví podobným zpĀsobem. TakĀe nakroĀeno mám dobĀme. S Ā to umím. fakt. Fotbalista a hokejista budu rozhodnĀ, tak si mĀ snad nĀjakĀ pĀknĀ blondĀna uloví. KRYŠTOF